

Bortvänd

Hennes hjärta är av sten
Därför måste hon leva varsamt
För om stenen får en spricka
Och sorgen sipprar ut
Kommer den att förstumma henne
Och skriket som slits ur hennes strupe
Kommer att eka över världen

Den förbjudna tankehinnan
Hon lagt över tårarna
Kommer att skäras sönder
Av den spruckna stenen
Och tårarna/blodet
Kommer att rinna/välla/forsa alltid
-aldrig ta slut

Och alla kommer att förskräckas
Och vända sej bort i
I avsky och skam

Därför måste hon leva varsamt
Och ta på sej det glada ansiktet
Varje morgon
Innan hon träffar människoskuggorna
Som inget betyder längre
Men som inte heller vet
Att hon bara är yta

För att hålla stenen hel

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren dystopia med Poeter.se id #30226 innehar upphovsrätten